

Η Σύναξις της Παναγίας της Γερόντισσας (Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Θεολόγος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Κάθε τόπος προσδίδει στη Μητέρα του κόσμου όλου, την Παναγία μας, διάφορα επωνύμια και τοπωνύμια ανάλογα με κάποια θαύματα που επιτέλεσε στο πέρασμα των αιώνων. Έτσι, στη Μονή Παντοκράτορος του Αγίου Όρους, μία από τις είκοσι Μονές του Θεοβάδιστου Όρους, φυλάσσεται η εικόνα της Παναγίας της Γερόντισσας. Το χαρακτηριστικό αυτής της εικόνας είναι ότι η Παναγία εικονίζεται ολόσωμη σε στάση δέησης χωρίς το Χριστό. Στην εικόνα χαρακτηριστικό είναι ένα πιθάρι, το οποίο θυμίζει ένα θαύμα της Παναγίας.

Η εικόνα αποτελεί αντίγραφο της ψηφιδωτής εικόνας της Παναγίας Γοργοϋπηκού, η οποία βρισκόταν στην Ιερά Μονή Παντοκράτορος στην Κωνσταντινούπολη.

Το όνομά της το πήρε από ακόμη ένα θαύμα κατά τη διάρκεια προετοιμασίας της κοιμήσεως ενός ορθόδοξου Ηγούμενου. Το θαύμα είναι το εξής: σε ένα ασθενή γέροντα Ηγούμενο, η Παναγία του αποκάλυψε την ημέρα της κοιμήσεώς του. Επιθυμία του γέροντος ήταν να κοινωνήσει των Αχράντων Μυστηρίων προτού αποδημήσει προς Κύριον. Έτσι, παρακάλεσε τον ιερέα που ήταν λειτουργός να κάνει πιο σύντομα για να προλάβει να κοινωνήσει. Ο λειτουργός, όμως, καθυστερούσε και ο γέροντας κινδύνευε να μην φτάσει να κοινωνήσει. Τότε από το εικόνισμα της Θεοτόκου ακούσθηκε οργισμένη φωνή να ρωτά τον λειτουργό γιατί αργούσε και ο γέροντας κινδύνευε να μην φτάσει να κοινωνήσει. Τότε, ο λειτουργός συμμορφώθηκε και αμέσως έκανε το καθήκον του. Από τότε η εικόνα αυτή της Παναγίας ονομάσθηκε «Γερόντισσα», επειδή υποστήριξε την επιθυμία και παράκληση του γέροντα Ηγούμενου.

Ακόμη ένα θαύμα της Παναγίας της Γερόντισσας είναι το ακόλουθο: κατά τους χρόνους της βασιλείας του αυτοκράτορα Κωνσταντίνου Μονομάχου [1], η εικόνα της Παναγίας της Αντιφωνήτριας έκανε το ακόλουθο θαύμα στη Μονή Κωνσταμονίτου [2] του Αγίου Όρους. Κατά την 1η του μηνός Αυγούστου κατά την οποία εορτάζει η αγία Εκκλησία μας την Πρόοδο του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, ο τότε εκκλησιάρχης της μονής ονόματι Αγάθων, ήταν πολύ λυπημένος γιατί η μονή εστερείτο τα αναγκαία προς ευπρέπεια και φωτοχυσία της εκκλησίας. Ήταν παραμονή της εορτής της ανακομιδής του λειψάνου του αγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου, πολιούχου της Μονής και ευρισκόμενος σε τέτοια θλίψη παρακαλούσε τη Θεοτόκο με θερμά δάκρυα, γονατισμένος μπροστά στην αγία της Εικόνα όλη νύχτα. Νηστικός και κουρασμένος καθώς ήταν, αποκοιμήθηκε για λίγο και αμέσως ήλθε σε έκσταση και ακούει φωνή από την εικόνα της Αντιφωνήτριας που του έλεγε να μην λυπάται και στεναχωρείται, γιατί αυτή φροντίζει για κάθε πράγμα

Πραγματικά προς διαβεβαίωση των λεγομένων,

το πιθάρι της εκκλησίας γέμισε από λάδι καθώς και τα υπόλοιπα δοχεία της μονής από τα αναγκαία προς το ζην. Όταν τα άκουσε αυτά ο Αγάθων ξύπνησε χαρούμενος θαυμάζοντας για την όραση. Αμέσως έφυγε και πήγε στο ναό. Όταν διαπίστωσε ότι το πιθάρι του λαδιού ήταν γεμάτο. Εξεπλάγην και κήρυξε μεγαλόφωνα σε όλους τους αδελφούς το θαύμα».

Το πιθάρι που απεικονίζεται επάνω στο κάλυμμα έγινε προς ανάμνηση θαύματος της Παναγίας το 17ο αιώνα. Εκείνη την εποχή το μοναστήρι δεν είχε καθόλου λάδι και, ενώ οι ανάγκες ήταν μεγάλες, οι ελλείψεις ήταν τεράστιες με αποτέλεσμα οι μοναχοί να εγκαταλείψουν τη Μονή. Ο ηγούμενος προσευχόταν στη Γερόντισσα και είχε εναποθέσει όλες του τις ελπίδες σε Αυτή. Μετά τις προσευχές του ηγούμενου, ένα πρωί οι Πατέρες είδαν να τρέχει το λάδι από την είσοδο της αποθήκης, όπου φυλάσσονταν τα άδεια πιθάρια. Όταν μπήκαν μέσα είδαν ένα από τα πιθάρια, το οποίο σώζεται μέχρι σήμερα, να έχει ξεχειλίσει από το λάδι. Με αυτό το λάδι, του οποίου η ροή ήταν ασταμάτητη γέμισαν όλα τα άδεια πιθάρια που βρίσκονταν στην αποθήκη και μόνο τότε αυτό σταμάτησε να αναβλύζει.

Ας παρακαλούμε την Παναγία μας να μεσιτεύει για τη σωτηρία των ψυχών μας στον Υιό και Θεό της, γιατί «πολύ ισχύει δέησις Μητρός προς εϋμένειαν Δεσπότης», ώστε να αξιωθούμε να απολαύσουμε τα αιώνια αγαθά του Παραδείσου.

Η Παναγία είναι η μητέρα όλων μας, χρειαζόμαστε τη βοήθειά της αδιάλειπτα και έχουμε χρέος να την καλούμε να έρχεται να μας βοηθά.

Αυτής ταις πρεσβείαις Χριστέ ο Θεός αξιώσαι δε ημάς και των επηγγημένων αγαθών της απολαύσεως.